

Zarzuty i główne argumenty

Wnioskujący o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmiany roślin: Konsortium Südtiroler Baumschuler, a po przeniesieniu spornych praw do odmiany, Schniga Srl (zgłoszenie nr 1999/0033)

Odmiana będąca przedmiotem wniosku o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin: Gala-Schnitzer

Decyzja CPVO: przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin (decyzje nr EU 18759, OBJ 06-021 i OBJ 06-022)

Wnoszący odwołanie do Izby Odwoławczej: SNC Elaris i Brookfield New Zealand Ltd

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji CPVO

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 59 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 2100/94⁽¹⁾, jako że sprzeciw w odniesieniu do wspólnotowego prawa do ochrony odmiany roślin nie jest zgodny z tym przepisem. Sporna decyzja oparta została o stawiane skarżącej wymogi, które nie znajdują uzasadnienia w przepisach prawa. Doszło zatem do niewłaściwej oceny kompetencji prezesa CPVO i jego uprawnień dyskrecjonalnych.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/1994 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz.U. 1994 L 227, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 kwietnia 2008 r. — BCS SpA przeciwko OHIM — Deere (Kombinacja kolorów zielonego i żółtego)

(Sprawa T-137/08)

(2008/C 142/60)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: BCS SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Franzosi, V. Jandoli, F. Santonocito)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Deere & Company (Moline, Stany Zjednoczone)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 16 stycznia 2008 r. w sprawie R 0222/2007-2;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: graficzny znak towarowy składający się z kombinacji kolorów zielonego i żółtego, zarejestrowany dla towarów z klas 7 i 12 — wspólnotowy znak towarowy nr 63 289

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Deere & Company

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: Odrzucenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 3, art. 52 ust. 1 lit. c) w związku z art. 8 ust. 4 i art. 73 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ:

- Izba Odwoławcza powinna była bardzo rygorystycznie zinterpretować art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 i w związku z tym powinna była nałożyć na drugą stronę postępowania rygorystyczny ciężar dowodu;
- Izba Odwoławcza nie uznała faktycznego pierwszeństwa znaku towarowego skarżącej; oraz
- Izba Odwoławcza posłużyła się w decyzji sprzecznym tokiem rozumowania.

Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2008 r. — Cavankee Fishing i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-138/08)

(2008/C 142/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cavankee Fishing Co. Ltd (Lifford, Irlandia), Ocean Trawlers Limited (Killybegs, Irlandia), Mullglen Limited (Balbriggan, Irlandia), Eamon McHugh (Killybegs, Irlandia), Joseph Doherty (Burtonport, Irlandia), Brendan Gill (Lifford, Irlandia), Eileen Oglesby (Burtonport, Irlandia), Noel McGing (Killybegs, Irlandia), Larry Murphy (Castletownbere, Irlandia), Thomas Flaherty (Aran Islands, Irlandia), Pauric Conneely (Claregalway, Irlandia), Island Trawlers Limited (Killybegs, Irlandia), Cathal Boyle (Killybegs, Irlandia), Eugene Hannigan (Milford, Irlandia), Peter McBride (Downings, Irlandia), Hugh McBride (Downings, Irlandia), Patrick Fitzpatrick (Aran Islands, Irlandia), Patrick O'Malley (Galway, Irlandia), Cecil Sharkey (Clogherhead, Irlandia) (przedstawiciele: A. Collins, SC, N. Travers, Barrister, D. Barry, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Nakazanie Komisji zapłaty następujących kwot (bez odsetek), powiększonych o koszty pożyczek, oraz elementów aktualizacyjnych, które zostaną określone bliżej i aktualnie na rozprawie, jako odszkodowania każdemu ze skarżących:

Pelagic

— Cavankee Fishing Company	2 748 276,00 EUR
— Ocean Trawlers Ltd	6 740 000,00 EUR
— Mullglen Ltd.	2 690 000,00 EUR
— Eamon McHugh	3 036 187,00 EUR
— Joseph Doherty	2 640 408,00 EUR
— Brendan Gill	2 717 665,00 EUR
— Eileen Oglesby	2 994 349,00 EUR
— Noel McGing	2 444 000,00 EUR
— Larry Murphy	4 150 000,00 EUR
— Thomas Flaherty	2 140 000,00 EUR
— Pauric Conneely	1 930 000,00 EUR

Polyvalent

— Island Trawlers Limited	672 000,00 EUR
— Cathal Boyle	651 200,00 EUR
— Eugene Hannigan	125 000,00 EUR
— Peter McBride	106 848,00 EUR
— Hugh McBride	106 848,00 EUR
— Partick Fitzpatrick	177 573,00 EUR
— Patrick O'Malley	
(a) „Capal Ban”	205 698,00 EUR
(b) „Capal Or”	496 800,00 EUR
— Cecil Sharkey	205 697,88 EUR

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżący wnoszą skargę z tytułu odpowiedzialności pozaumownej wynikającej ze strat, które mieli oni ponieść w wyniku decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. w sprawie wniosków złożonych przez państwa członkowskie⁽¹⁾ w zakresie, w jakim oddała ona wniosek Irlandii dotyczący statków należących do skarżących. Nieważność tej decyzji w części została stwierdzona przez Sąd wyrokiem z dnia 13 czerwca 2006 r.⁽²⁾

W uzasadnieniu swoich twierdzeń skarżący podnoszą, że przyjmując decyzję, której nieważność stwierdzono, Komisja naruszyła szereg nadrzędnych norm prawa przyznających prawa jednostkom poprzez poważne i oczywiste przekroczenie zakresu uznania przyznanego Komisji w art. 4 ust. 2 decyzji 97/413/WE⁽³⁾, co zostało stwierdzone przez Sąd w wyroku w sprawach połączonych od T-218/03 do T-240/03. Skarżący podnoszą, że Komisja naruszyła również zasadę równego traktowania, zasadę ostrożności i dobrej administracji, swobodę

przedsiębiorczości i wykonywania zawodu oraz zasadę proporcjonalności. Twierdzą oni, że w takich okolicznościach samo naruszenie prawa wspólnotowego stanowi wystarczające poważne naruszenie prawa.

Poza tym skarżący podnoszą, że doznali i nadal doznają istotnych strat i szkody jako bezpośredniej konsekwencji przyjęcia przez Komisję decyzji, której nieważność stwierdzono, gdyż byli zobowiązani do zakupu na rynku tonażu w celu zastąpienia wymaganego, ale nieprzyznanego tonażu bezpieczeństwa, i w przypadku niektórych skarżących w odniesieniu do strat wynikających ze straconych dni na morzu. W konsekwencji skarżący twierdzą, że ich szkoda jest rzeczywista i pewna.

Na dowód istnienia związku przyczynowego między rozpatrywanym zachowaniem i szkodą skarżący podnoszą, że gdyby Komisja nie działała bezprawnie, odmawiając właściwego rozpatrzenia wniosków o tonaż związany z bezpieczeństwem złożonych przez skarżących, żaden z nich nie byłby zobowiązany do zakupu dodatkowego tonażu.

⁽¹⁾ Decyzja C(2003)1113 wersja końcowa dotycząca wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji IV w związku z poprawą warunków bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów oraz warunków pracy w stosunku do statków o całkowitej długości większej niż dwanaście metrów (Dz.U. 2003 L 90, str. 48).

⁽²⁾ Wyrok w sprawach połączonych od T-218/03 do T-240/03 Boyle i in. przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-1699.

⁽³⁾ Decyzja Rady 97/413/WE z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie celów i szczególnych zasad restrukturyzacji sektora rybołówstwa wspólnotowego, w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 31 grudnia 2001 r., w celu osiągnięcia trwałej równowagi pomiędzy zasobami i ich eksploatacją (Dz.U. L 175, str. 27).

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2008 r. — Loufrani przeciwko OHIM (half-smiley)**(Sprawa T-139/08)**

(2008/C 142/62)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Franklin Loufrani (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat A. Deutsch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 7 lutego 2008 r. w sprawie R 0958/2007-4;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.